

KAMP AAN ZEE

'Hier blijf ik niet', zei mijn broer de eerste avond al tegen me.

'Dit is het slechtste kamp dat ik ooit gezien heb', schreef hij de tweede avond in een brief naar huis.

Hij gaf de envelop aan de leiders om ze te posten, maar een uur later moest hij bij hen op de kamer komen.

En toen hij later terugkwam naar de slaapzaal, waren zijn ogen betraand.

Hij had klappen gekregen en zijn brief lag in de prullenmand.

De derde avond was het mijn beurt om naar huis te schrijven. Na lang nadenken schreef ik:

'Het kamp is bijna zo gezellig als het kamp in die film vorige zaterdag.

De leiders zijn even aardig en het eten is nog beter.'

Die brief mocht gewoon op de post. De leiders wisten niet dat die film over een krijgsgevangenkamp in Duitsland ging."